

Навіщо у житті придумали любов?

Невже для того, щоб страждали люди знов і знов?

Невже для того, щоб гіркі лилися сльози по ночах?

Невже для того, щоб заплутатись всього лише у двох словах?

Хіба ж кохання здатне змінити Божу долю?

І перекреслити всі негараздів перехрестя?

Невже спроможне бачити, неначе на долоні,
Щасливе і сумне у вироках безсмертя...?

Цих невгамовних почуттів бурхливий вітер

Серденько дико розриває щосили на шматки...

З ним невзаємності частішають обійми...,

А душу ... доїдають болючії думки...